

Kinek higgyünk, kinek hiszünk?

Ebben az evangéliumi részletben ismét egy alapvető problémával találkozunk: kinek lehet hinni és miért, mi bizonyítja az illető igazát, akinek érdemes hinni. A bizonyítás helyett a tanúskodás szót is használhatjuk. Már az első mondatban kiderül: önmagáról senki nem tehet bizonyosságot, mert az nem lenne igaz. Ugyanazzal nem tudjuk megmagyarázni a kérdéses dolgot, kell hozzá egy másik állítás vagy kijelentés. Jézus a Keresztelőtől kapta a bizonyoságtételt, de mivel ő emberből van, ez kevés Jézusnak. Neki nagyobb bizonyoságtétele van, mégpedig azok a feladatok, melyek megcselekedésével az Atya bízta meg. Az Írások is hiába vannak, ha valaki nem akar Jézushoz menni. Jézus tudja, hogy nehéz az embernek olyan valakiben hinni, akit nem lát és nem érzékel. Ő az Atya nevében jön, mégsem fogadtuk be mi, emberek. Bezzeg, ha valaki a saját nevében jön, azt befogadjuk, annak hiszünk.

Ennek ellenére Jézus nem fog minket vádolni az Atyánál, ez csak az emberek jellemzője.

Jézus azt szeretné, hogy higgyük el a tettei nyomában keletkező igazságot, és ezáltal elnyerjük az örök életet.

Jézusom, add, hogy erős legyen a hitem és minden körülmény között ragaszkodjak Hozzád!

Kérdések:

- Elég erős-e a hitem?
- Kinek hiszek?
- Csak a bizonyításnak hiszek, vagy megnézem a személyt is, aki mondja?
- Lehorgonyoztam már Jézusnál?

Kramm-Hampel Mária, Törökbálint